

dosarul nr. 2ra-1994/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, judecător – Iraidă Secieru

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, jud. - Ana Panov, Vitalie Cotorobai, Marina Anton

Î N C H E I E R E

14 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecător
judecători

Iulia Sîrcu
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Valeriu Guștiuc,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Valeriu Guștiuc
împotriva Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/35 COOP cu privire la
obligarea prezentării actelor, recunoașterea nulității actelor și ordinelor, încasarea sumei
și prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 15 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
respins apelul declarat de Valeriu Guștiuc și s-a menținut hotărârea din 02 octombrie
2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana,

c o n s t a t ă:

La 10 mai 2017, Valeriu Guștiuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva
Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/35 COOP (în continuare APLP
nr. 54/35 COOP) privind obligarea prezentării actelor, recunoașterea nulității actelor și
ordinelor, încasarea sumei și prejudiciului moral (f.d. 3-6).

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, este angajat în funcție de inginer-
șef la APLP nr. 54/35 COOP, în baza contractului individual de muncă nr.13 din data
de 17 august 2015, încheiat între Valeriu Guștiuc și APLP nr. 54/35 COOP, reprezentată
de președintele asociației, Ana Stavilă.

Reclamantul a remarcat că, începând cu 18 august 2015 a exercitat atribuțiile
inginerului-șef al APLP nr. 54/35 COOP, iar deciziile finale erau luate de președintele
asociației, care a activat până la data de 08 august 2016.

Astfel, din data de 27 iulie 2016 a cumulată funcția de inginer-șef cu funcția de
președinte al APLP nr. 54/35 COOP, în baza ordinului din data de 27 iulie 2016, semnat
de fosta președinte Stavilă Ana, cu stabilirea unui spor la salariu în mărime de 50 % din
funcția cumulată proporțional lucrului efectuat, ce constituia suma de 2300 lei.

A mai menționat că, la 25 ianuarie 2017, prin ordinul nr.05 cu privire la reducerea
statelor de personal, funcția de inginer-șef a fost redusă, începând cu data de 01 februarie
2017.

Reclamantul a considerat ordinul dat ilegal, emis contrar legislației muncii,
concretizând că de către angajator nu i-a fost înmănat un exemplar al acestui ordin.

Pe cale de consecință, a considerat ilegal și ordinul nr.06-c din data de 28 februarie 2017 cu privire la eliberarea din funcție a salariatului Valeriu Guștiuc, fiind emis cu încălcarea dispozițiilor legislației muncii. În acest sens, reclamantul a remarcat că nu i-a fost înmănată o copie a ordinului de concediere, și, respectiv nu a refuzat să primească un astfel de ordin, după cum indică angajatorul.

Reclamantul a mai menționat că, în vederea soluționării pe cale amiabilă a litigiului, la 07 aprilie 2017 a încercat să înregistreze la sediul APLP nr. 54/35 COOP o cererea prealabilă, care însă a fost refuzată în primire, fapt confirmat de martorii prezenți.

Astfel, urmare a acțiunilor pârâtului i-a fost cauzat un prejudiciu moral – suferințe psihice, stres în urma scandalurilor la locul de muncă, înjurături, incomodități create la locul de muncă, procese-verbale întocmite, note informative, fiind impus să semneze mai multe acte conținutul cărora nu înțelegea, deoarece se simțea rău, nu avea ochelarii. Urmare a acestui fapt a avut necesitatea de a consulta medicul neurolog, iar, deoarece nu avea bani, a fost nevoit să împrumute de la mai multe persoane.

La 28 februarie 2017, la orele 09.30 a depus o cerere către pârât privind acordarea concediului pe o perioadă de 14 zile plătite din contul concediului nefolosit, însă președintele asociației a refuzat să înregistreze cererea dată, fapt recunoscut de acesta la data 01 martie 2017 în prezența martorilor și a polițistului de sector.

Reclamantul a solicitat obligarea APLP nr. 54/35 COOP să prezinte toate actele în original (proces-verbale, tabele de pontaj pentru perioada decembrie 2016 - 01 aprilie 2017); obligarea pârâtului să prezinte tabelele de pontaj pentru perioada decembrie 2016 - aprilie 2017; recunoașterea nulității ordinului nr. 05 din 25 ianuarie 2017 privind reducerea statelor de personal cu anexa nr.1; recunoașterea nulității ordinului nr.06-c din 28 februarie 2017 privind desfacerea contractului individual de muncă din inițiativa angajatorului; recunoașterea nulității actului de constatare din 28 februarie 2017, întocmit de Oxana Nacu și contrasemnat de șase persoane; recunoașterea nulității procesului-verbal nr.01 07 august 2016 prin care Oxana Nacu a fost numită în funcția de președinte interimar; recunoașterea nulității ordinului nr.17-c din 08 august 2016, prin care Ana Stăvilă a fost eliberată din funcție; încasarea din contul pârâtului a costului convorbirilor telefonice în sumă de 4890 lei; recunoașterea nulității ordinului nr.13 din 23 februarie 2017; recunoașterea nulității procesului-verbal nr.03 din 09 decembrie 2016 și, încasarea din contul pârâtului a prejudiciului moral în sumă de 99999 lei.

Prin hotărârea din 02 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, acțiunea înaintată de Valeriu Guștiuc a fost admisă parțial. S-a obligat APLP nr. 54/35 COOP să prezinte lui Valeriu Guștiuc tabelele de pontaj pe numele lui Valeriu Guștiuc pentru perioada decembrie 2016-aprilie 2017. În partea solicitării privind recunoașterea nulității ordinului nr.05 din 25 ianuarie 2017 privind reducerea statelor de personal cu anexa nr.1, cererea a fost respinsă ca tardivă. În rest, cererea a fost respinsă ca neîntemeiată.

S-a încasat de la APLP nr. 54/35 COOP, în contul statului, taxa de stat în sumă de 100 lei (f.d. 140-152, vol. I).

La 03 noiembrie 2017, Valeriu Guștiuc a declarat apel împotriva hotărârii din 02 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii primei instanțe, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță în alt complet de judecată (f.d. 171-176, vol. I).

Colegiul civil al Curții de Apel Chișinău, prin decizia din 15 martie 2018, a respins apelul declarat de Valeriu Guștiuc și a menținut hotărârea din 02 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana (f.d.226-233, vol. I).

Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, la 13 august 2018, Valeriu Guștiuc a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat casarea hotărârii din 22 ianuarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, și a deciziei din 13 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, cu pronunțarea a unei hotărâri noi, prin care să fie respinsă integral acțiunea ca neîntemeiată (f.d. 1-4, vol. II).

Reiterând motivele de fapt și de drept invocate în fazele procedurale anterioare, recurentul în cererea de recurs și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerând că instanțele ierarhic inferioare la emiterea deciziilor sale au apreciat eronat circumstanțele de fapt ale cauzei și au aplicat o lege care nu trebuia aplicată, considerent din care decizia instanței de apel și hotărârea instanței de fond sunt pasibile de a fi casate integral, cu transmiterea cauzei civile la rejudecare în instanța de apel .

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din trei judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 21 august 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat intimatului o copie a cererii de recurs depuse de Valeriu Guștiuc, informând pe acesta despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii (f. d. 7, vol. II).

În termenul acordat de instanță, intimatul APLP nr. 54/35 COOP a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat ca recursul declarat de Valeriu Guștiuc să fie considerat inadmisibil, având în vedere că nu întrunește temeiurile prevăzute de art. 433 Cod de procedură civilă (f.d. 9-11, vol. II).

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Cod de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Verificând argumentele invocate de recurent în cererea de recurs, în baza materialelor din dosar, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Valeriu Guștiuc este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 433 lit. a¹) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin.(5).

În conformitate cu art. 429 alin. (4) și (5) Cod de procedură civilă, nu pot fi atacate cu recurs:

- a) deciziile de trimitere a cauzei la rejudecare care nu se supun niciunei căi de atac;
- b) hotărârile în privința cărora apelul a fost retras în modul prevăzut la art. 374;
- c) deciziile emise de instanța de apel, fără drept de recurs.

Nu pot fi atacate cu recurs hotărârile în a căror privință persoanele indicate la art. 430 nu au folosit calea apelului prevăzută de lege. Persoana care nu a folosit apelul poate ataca cu recurs decizia instanței de apel prin care i s-a înrăutățit situația, în partea care

se referă la înrăutățirea situației. O hotărâre susceptibilă de apel și de recurs poate fi atacată, în cadrul termenului de apel, direct cu recurs dacă părțile consimt expres în fața primei instanțe prin înscris autentic sau prin declarație verbală consemnată expres în procesul-verbal. În acest caz, recursul poate fi exercitat numai pentru încălcarea sau aplicarea eronată a normelor de drept material.

În speță, recursul este declarat împotriva deciziei din 15 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, care poate fi atacată cu recurs și respectiv recursul depus de Valeriu Guștiuc nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul art. 433 lit. a¹) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. b) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit materialelor dosarului judiciar (f.d. 236, vol. I), Valeriu Guștiuc a primit copia deciziei recurate la data de 11 iunie 2018, prin urmare recursul declarat la 13 august 2018 este depus în interiorul termenului stabilit de lege.

În conformitate cu art. 433 lit. c) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

În speță, recursul a fost declarat de Valeriu Guștiuc, care este parte a procesului civil, prin urmare, nu este incident cazul nici temeiul prevăzut de art. 433 lit. c) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. d) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat o dată. În acest caz, Completul reține că temeiul prevăzut de art. 433 lit. d) Cod de procedură civilă nu este incident.

Având în vedere cele constatate *supra*, Completul conchide că recursul declarat de Valeriu Guștiuc nu poate fi considerat inadmisibil în baza temeiurilor enumerate de art. 433 lit. a¹), b), c) sau d) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Aceste dispoziții legale fundamentează ideea potrivit căreia judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a 2-a, Cap. XXXVIII, Cod de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește în exclusivitate probleme de drept material și procedural, verificându-se legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, sarcina instanței de recurs la această etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În speță, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Iar, din conținutul cererii de recurs rezultă că, în mare parte, recurentul a reluat criticile formulate în fazele procesuale anterioare, asupra cărora instanța de apel și instanța de fond s-au pronunțat cu suficientă putere de convingere, iar invocarea pretinselor încălcări admise de instanțele inferioare nu sunt suficient de fundamentate și nu au vocația de a conduce la modificarea soluției în prezenta cauză civilă.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or, prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină

concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul învederează că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyanyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Din considerentele nominalizate și având în vedere faptul că instanța de apel și instanța de fond au examinat cauza sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor, argumentele principale ale recursului, care sunt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios la judecarea cauzei în ordinea de apel, completul ajunge în mod unanim la concluzia de a considera recursul declarat de Valeriu Guștiuc inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 433 lit. a) și 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Valeriu Guștiuc, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Iulia Sîrcu

judecători

Victor Burduh

Galina Stratulat